

În 2017 cercetătorii BESA au avertizat

**Hamas se pregătește pentru a efectua un raid la scară
largă în Israel**

Autori: Dr. Eado Hecht și Prof. Eitan Shamir

Tradus și redactat:Victoria Sara Dazin

În 2017 cercetătorii BESA au avertizat

Hamas se pregătește pentru a efectua un raid la scară largă în Israel

Cu peste șase ani și jumătate în urmă, doi cercetători de la Centrul BESA, Dr. Eado Hecht și Prof. Eitan Shamir, au avertizat cu privire la o evoluție care **ar putea duce la un scenariu similar cu cel care a avut loc pe 7 octombrie în fișia Gaza.** Mulți alții avertizau la acea vreme cu privire la intențiile Hezbollah de a ataca în nord ca urmare a declarației liderului Hezbollah a dorinței de a cuceri Galileea în următorul război, a exercițiilor efectuate de forța de elită a Hezbollah, Radwan, și a desfășurării sale la granița de nord. Cu toate acestea, doar câțiva au sugerat posibilitatea ca un astfel de scenariu să apară în sud. Documentul analizează, de asemenea, amploarea amenințării reprezentate de organizațiile ISIS și Jabhat Fatah al-Sham (ramura siriană a Al-Qaeda) și semnificația militară a prăbușirii regimurilor din Egipt și Iordania și înlocuirea lor cu regimuri islamice.

Cercetătorii BESA nu numai că au prezentat un scenariu semnificativ similar cu ceea ce s-a întâmplat de fapt în sud pe 7th octombrie 2023, dar a făcut sugestii practice cu privire la structura de forțe necesară IDF pentru a oferi un răspuns eficient la un astfel de scenariu. Ei au criticat reducerea semnificativă a forțelor terestre, în special în unitățile blindate și de artilerie. Autorii au analizat diferitele organizații militare non-statale cu care se confruntă Israelul, inclusiv Hamas, și au dezvăluit scopul consolidării forțelor lor: crearea capacității de a lansa incursiuni cu forțe semnificative pentru a ocupa așezările israeliene din apropierea graniței. Cercetătorii au susținut că, având în vedere această strategie inamică, reducerea continuă a IDF și neglijarea forțelor terestre majore, împreună cu dependența de armamentul

de precizie și de puterea aeriană, au constituit o strategie defectuoasă.

Intenția noastră nu este să pretindem că am prezis viitorul, ci mai degrabă să subliniem că scenariul era previzibil și necesita pregătirea unui răspuns destul de diferit de abordarea care a dominat planificarea structurii de forțe a IDF timp de peste două decenii și jumătate.

Mai jos sunt **extrase din documentul publicat în martie 2017, intitulat "Amenințări de intensitate medie: cazul forțelor terestre IDF întărite"**. Scopul său a fost "de a prezenta o serie de scenarii posibile de amenințare care demonstrează în mod clar necesitatea ca IDF să mențină forțe terestre mari și foarte capabile". Studiul nu s-a concentrat doar pe Hamas, ci a transmis că și Hamas evoluează în direcția care ar aduce-o la capacitățile pe care le-a expus pe 7th Octombrie 2023.

Amenințarea:

Prima parte a articolului a discutat despre consolidarea tuturor organizațiilor militare non-statale din zona din jurul Israelului, inclusiv Hamas, și obiectivul militar al acestei intensificări:

Creșterea amenințării de intensitate medie este rezultatul **creșterii puterii și capacităților organizațiilor non-statale ostile** cu control asupra teritoriului și populației. Sponsorizate de state, aceste entități sunt capabile să provoace daune mai mari decât teroarea tradițională sau mișcările de gherilă. La fel ca statele, ele se caracterizează printr-o organizare și doctrină bine dezvoltate, utilizarea diferitelor arme și tactici și o diviziune între armele politice și civile.

Organizațiile non-statale sunt suficient de puternice pentru a provoca daune considerabile, deși nu la fel de mult ca o armată de stat cu putere deplină – și ca non-state, ele nu sunt legate de legile războiului pe care statele occidentale le respectă. Deoarece nu sunt nici state, nici forțe neregulate, ele se califică pentru o categorie proprie: o amenințare de **intensitate medie** care se află

în zona gri dintre o amenințare de rutină de intensitate scăzută și o amenințare fundamentală de mare intensitate.

Concepte doctrinare israeliene:

Amenințarea de rutină: atacuri de război neregulate de intensitate scăzută, fie de către organizații non-statale (gherilă sau teroriste), fie de către armata statelor inamice.

Amenințarea fundamentală: atacuri regulate de război de mare intensitate menite să distrugă statul Israel sau cel puțin să cucerească porțiuni majore ale acestuia.

Crearea unor răspunsuri strategice și tactice adecvate la această amenințare necesită definirea și disecarea acesteia. ...

Având în vedere că scenariul cel mai probabil în viitorul apropiat este o serie de confruntări cu palestinienii, Hezbollah (cu sau fără sprijinul armatei siriene și iraniene), Jabhat al-Nusra sau Statul Islamic, trebuie evaluate capacitățile militare ale acestora. Toate sunt, în esență, armate de infanterie echipate cu arme ușoare și medii și cu diferite dimensiuni de forțe de artilerie. Fiecare dintre aceste forțe militare, cu excepția Jabhat al-Nusra, are zeci de mii de luptători, iar Hamas și Statul Islamic lucrează pentru a-și spori potențialul. ...

În timp ce strategia acestor grupuri este mai mult sau mai puțin neschimbată, au existat evoluții în domeniul tactic.

Tacticile familiare ale focului de stand-off și ale raidurilor cu unități mici sunt încă folosite, dar se pune un accent mai mare pe raidurile transfrontaliere în stil comando. **Una dintre lecțiile învățate de Hamas din războiul din Gaza din 2014 este efectul tactic și strategic al unor astfel de raiduri.** Folosind tuneluri sau echipamente de scufundare pentru a ocoli sistemele de detectare israeliene, au reușit să provoace victime forțelor israeliene din interiorul Israelului (o șesime din decesele IDF în timpul

războiului din 2014 au fost în angajamente de infanterie pe partea israeliană a graniței cu Gaza). **Un număr de trupe de comando Hamas au fost instruite și cu parașuta.**

Noutatea nu constă în metodele, care au fost toate folosite în trecut. **Este accentul pus pe eforturile planificate de a efectua mai multe astfel de raiduri în mod concertat, simultan sau secvențial, mai degrabă decât să efectueze acțiuni mici, izolate.**

Mai mult, **deși raidurile din Gaza din 2014 au fost destul de superficiale (adică aproape de graniță), Hamas pare să aibă în vedere raiduri mai profunde, cu obiective de atac mai departe în interiorul Israelului.** Liderii Hezbollah au menționat "eliberarea" Galileii – o operațiune care depășește în prezent capacitatea lor militară, dar care ar putea prevesti încercări de a ataca obiective mai adânci decât doar de-a lungul frontierei. Conceptul de raiduri adânci, cu forțe mari, este un element de bază al tacticilor Statului Islamic și Jabhat al-Nusra.

Aceste raiduri ar putea fi efectuate de forțe variind în mărime de la o echipă (așa cum s-a văzut în timpul războiului din vara anului 2014 cu Gaza) la un batalion (așa cum s-a văzut în operațiunile Statului Islamic și care este cu siguranță în capacitatea Hezbollah). **Hamas a rămas în urmă în ceea ce privește dimensiunea forțelor sale de raid instruite, dar ar putea dezvolta această capacitate dacă dorește acest lucru.**

O dimensiune diferită a forței ar indica o misiune diferită: cu cât forța este mai mare, cu atât obiectivul este mai mare și cu atât forța va fi mai persistentă în atingerea acelui obiectiv. **De fapt, există un punct în care, deși conceput ca un raid, o astfel de operațiune ar putea deveni o încercare de capturare și deținere a teritoriului.** Acest lucru ne conduce la cea mai dramatică schimbare în competența tactică a acestor organizații militare. ...

Indicația este că ar putea foarte bine să existe încercări de a desfășura operațiuni mai mari pentru a captura, cel puțin

temporar, nu doar un post militar, ci și sate sau orașe israeliene adiacente graniței sau o instalație civilă sau militară importantă mai departe în scopul de a efectua masacre și / sau de a lua ostatici. Având în vedere disparitatea generală a puterii militare, astfel de atacuri ar fi probabil efectuate mai mult de dragul valorii lor psihologice decât pentru a captura și păstra teritoriul. Dar cucerirea unui sat israelian sau a unei părți dintr-un oraș – chiar dacă este temporară și chiar dacă populația ar fi fost evacuată înainte de timp – ar avea un efect psihologic dramatic asupra Israelului.

Răspunsul sugerat:

În a doua parte a documentului, cercetătorii au sugerat modul în care IDF ar trebui să se pregătească pentru amenințare, cu accent pe consolidarea și extinderea unităților sale terestre regulate (spre deosebire de forțele speciale):

Având în vedere tacticile ofensive și armele observate a fi folosite de Hezbollah, Statul Islamic și Jabhat al-Nusra (și parțial de Hamas), apărarea împotriva amenințării terestre necesită ca IDF să posede atât capacități defensive, cât și ofensive regulate de război terestru. **Utilizarea puterii aerului pentru a menține solul s-a dovedit în mod repetat ineficientă.** Poate oferi un sprijin imens trupelor terestre care desfășoară această misiune și poate inhiba concentrările mari de forțe inamice să se miște liber. Dar, așa cum s-a dovedit în timpul celui de-al doilea război mondial și în mod repetat de atunci (inclusiv în timpul încercărilor eșuate ale coaliției anti-Stat Islamic din Irak și Siria în ultimul an), nu poate împiedica complet inamicul să-și acumuleze treptat forțele și să atace.

Prin urmare, atunci când se află în defensivă, IDF trebuie să fie capabil să acopere fizic granițe întregi cu observație contiguă și capacități de foc receptive foarte rapide. Având în vedere tacticile inamice observate de infiltrare masivă rapidă, satele și orașele din apropierea graniței trebuie să fie înconjurate de forțe defensive permanente. Aceste forțe trebuie să fie bine protejate de artileria ușoară și rachetele antitanc avansate, precum și de atacurile multiple ale bombelor mari, montate pe vehicule.

Forțele de apărare trebuie să fie desfășurate pentru o apărare de 360 de grade și să fie capabile să reziste atacurilor a zeci până la sute de atacatori în timp ce așteaptă întăriri. Forțele de reacție rapidă trebuie să fie suficient de aproape pentru a întări rapid orice zonă atacată, în special satele sau orașele adiacente frontierei. Forțele de reacție trebuie să fie capabile să negocieze terenul dificil sub artilerie ușoară și foc antitanc greu în timp ce traversează câmpuri mici de IED-uri și mine.

Conducerea unei astfel de apărări cu forțe ușoare de infanterie ar fi intensivă pentru israelieni. Raportul victimelor ar fi îmbunătățit doar în favoarea IDF prin utilizarea prodigioasă a focului cu rază lungă de acțiune și a vehiculelor blindate bine protejate. Munițiile ghidate de precizie (PGM) pot fi folosite eficient numai împotriva unui inamic care constă din câteva ținte mici, în timp ce armele de acoperire a zonei ar fi eficiente împotriva unui atac de infanterie în masă în stil modern.

Cu alte cuvinte, contrar tendinței declarate de mulți ofițeri superiori ai IDF, ceea ce ar fi necesar nu sunt mai multe PGM-uri, capacități cibernetice și forțe speciale, ci mai degrabă artilerie simplă, tancuri, transportoare de personal puternic blindate și puncte forte de infanterie mai dense pentru a face infiltrarea între ele mai dificilă.

Este adevărat că împotriva acestor dușmani, nu este nevoie de Merkava 4. Dar puterea de foc, protecția și mobilitatea montate pe rezervor oferă un avantaj major. Se poate face cu tancuri mai vechi, mai ieftine, modernizate cu cea mai recentă protecție antirachetă antitanc (cum ar fi sistemul Trophy) și obuze antipersonal eficiente. De-a lungul ultimilor 100 de ani, artileria simplă de câmp și mortierele s-au dovedit a fi cele mai eficiente arme anti-infanterie. ...

Deși preferă să-și desfășoare operațiunile cu foc de stand-off mai degrabă decât cu operațiuni terestre ofensive, guvernul israelian s-a văzut în 1982 (împotriva OEP), 2006 (împotriva Hezbollah), 2009 și 2014 (ambele împotriva Hamas) obligat să efectueze ofensive terestre pentru a opri focul de artilerie inamic asupra civililor israelieni.

... IDF a fost surprins în Liban în 2006 și în Gaza în 2014 de intensitatea rezistenței inamice. În viitor, IDF trebuie să-și asume acest nivel minim de rezistență. De fapt, pe măsură ce potențialii dușmani câștigă o experiență de luptă considerabilă, ar trebui să se presupună un nivel și mai ridicat de intensitate și competență. Chiar dacă dușmanii actuali ai Israelului nu sunt la fel de mari, bine înarmați sau bine antrenați ca armatele egiptene și foste siriene, ei trebuie considerați nu doar ca gherilă, ci ca armate instruite. Pentru a le învinge va fi nevoie de aplicarea unor tactici regulate de război adaptate circumstanțelor specifice. ...

Deși puțini dintre dușmanii actuali ai Israelului sunt semnificativ mai competenți decât erau forțele OEP în 1982, Hezbollah este cu siguranță, iar curba de învățare arătată de Hamas din 2006 indică faptul că merge în aceeași direcție.

După cum s-a menționat atunci când s-a discutat despre apărare, pentru a învinge acești inamici, IDF ar putea să nu aibă nevoie de un număr masiv de arme terestre de înaltă tehnologie – dar va avea nevoie de tancurile, APC-urile și artileria pe care le-a folosit în trecut, modernizate cu capacități specifice (în special rachete anti-tanc, anti-artilerie și protecție anti-IED). Mai mult, după cum a declarat recent generalul-maior în retragere Gershon HaCohen într-un interviu, capturarea și curățarea simultană a unor suprafețe mari de teritoriu va necesita cantități semnificative din aceste arme – o declarație cu care documentul strategic al IDF pare să fie de acord, sub titlul "masă critică".

Cercetătorii au încheiat cu o recomandare privind dimensiunea, pregătirea și compoziția dorită a IDF pentru un scenariu cu mai multe fronturi care s-ar putea desfășura:

... Evoluțiile politice și strategice, împreună cu o sensibilitate crescândă la victime și îmbunătățirea puterii de foc de precizie, au împins IDF să se bazeze din ce în ce mai mult pe lovituri aeriene și focuri de rezistență pentru a obține distrugerea și descurajarea necesare, reducând în același timp dependența de manevrele ofensive la sol.

Deși încă se subliniază importanța capacităților de manevră la sol, așa cum se arată în documentul strategic recent publicat al IDF, reducerea de facto a utilizării manevrelor terestre și percepția unei amenințări slăbite au dus la o diminuare drastică a forțelor terestre ale IDF.

Acest studiu constată că strategia de facto a IDF de a reduce accentul pe forțele terestre și manevrele terestre este greșită.

În primul rând, pentru că opțiunea unei mari confruntări stat-la-stat, chiar dacă îndepărtată în prezent, nu poate fi complet exclusă. S-a dovedit de nenumărate ori că în volatilul Orient Mijlociu, lucrurile se pot schimba peste noapte.

În al doilea rând, pentru că, simultan cu slăbirea armatelor statelor arabe, asistăm la proeminența emergentă a armatelor non-statale capabile să creeze o amenințare de intensitate medie. Acest fenomen este rezultatul renașterii islamiste și al creșterii finanțării, al instruirii sporite și al noilor tehnologii care sporesc capacitățile militare ale organizațiilor non-statale.

Deși rămân mai slabe decât majoritatea armatelor statelor arabe, aceste organizații sunt deja capabile să desfășoare operațiuni defensive de intensitate medie și lucrează pentru a obține o capacitate ofensivă de intensitate medie. (Hezbollah are deja această capacitate.) Cu alte cuvinte, deși actorii ofensivi de intensitate medie nu reprezintă o amenințare fundamentală, ei sunt mai puternici decât actorii care reprezintă o "amenințare de rutină", iar **puterea lor crește.**

Această lucrare a subliniat mai multe scenarii de amenințare foarte probabile care demonstrează în mod clar că cultivarea unei forțe terestre mici și foarte capabile cu cele mai recente gadgeturi este importantă, dar nu suficientă. Pentru a îndeplini cerințele stabilite în documentul strategic al IDF, **Israelul este sfătuit să mențină o forță terestră mare, mecanizată, capabilă și pregătită, așa cum a făcut în trecut** – chiar dacă o mare parte a acestei

forțe este echipată cu AFV-uri mai vechi și artilerie modernizată doar în anumite componente cruciale. ...

În concluzie, autorii au avertizat că:

Documentul strategic al IDF afirmă necesitatea unei "mase critice" pentru a-și atinge misiunile, dar nu oferă un număr. **Estimăm că un scenariu care necesită menținerea unei linii defensive de-a lungul tuturor fronturilor, având în același timp suficientă putere de luptă terestră pentru a desfășura, de asemenea, ofensive majore simultane pe două fronturi (de exemplu, Liban și Siria sau Liban și Gaza), ar necesita o forță terestră "masă critică" echivalentă cu cel puțin 10 divizii blindate sau mecanizate, plus o forță mare de forțe de securitate mai ușoare din zona din spate.**

Dacă acceptăm evaluarea că majoritatea războaielor viitoare vor avea o durată de mai multe săptămâni până la mai multe luni, atunci această dimensiune a forțelor este și mai necesară pentru a permite rotația unităților în acțiune. **Reducerile anterioare și planificate ale unităților forțelor terestre de către IDF pun în pericol capacitatea IDF de a îndeplini standardul pe care și-l stabilește în documentul său de strategie.**

Notă finală

Se va sublinia din nou că **cercetătorii nu pretind să pretindă că au prezis exact ce s-a întâmplat pe 7 octombrie și cu siguranță nu momentul acestui atac. Cu toate acestea, în practică, structura de forțe a IDF a fost construită opusul a ceea ce s-a observat ca fiind necesar în studiul BESA și, de asemenea, opusul a ceea ce a fost necesar în conformitate cu două documente strategice ale IDF publicate în 2015 și 2018.**

Prof. Eitan Shamir este Director al Centrului de Studii Strategice Begin-Sadat (Centrul BESA) și șef al programului de masterat în Securitate și Strategie în cadrul Departamentului de Studii Politice al Universității Bar-Ilan.

Dr. Eado Hecht, cercetător principal la Centrul BESA, este un analist militar care se concentrează în principal pe relația dintre teoria militară, doctrina militară și practica militară. Predă cursuri de teorie militară și istorie militară la Universitatea Bar-Ilan, Universitatea din Haifa și Universitatea Reichman și într-o varietate de cursuri în cadrul Forțelor de Apărare Israeliene.

Prof. Eitan Shamir and Dr. Eado Hecht “In 2017, BESA Researchers Warned of Hamas Building Itself in Order to Carry Out a Large-Scale Raid into Israel”, The Begin-Sadat Center for Strategic Studies (BESA Center) Department at Bar-Ilan University. BESA Center Perspectives Paper No. 2,229, November 8, 2023.

Autori: Prof. Eitan Shamir and Dr. Eado Hecht, “In 2017, BESA Researchers Warned of Hamas Building Itself in Order to Carry Out a Large-Scale Raid into Israel”, The Begin-Sadat Center for Strategic Studies (BESA Center) Department at Bar-Ilan University.

Subiect: Doi cercetători de la Centrul BESA, Dr. Eado Hecht și Prof. Eitan Shamir, au avertizat cu privire la o evoluție care ar putea duce la un scenariu similar cu cel care a avut loc pe 7 octombrie în fișia Gaza. Reducerile anterioare și planificate ale unităților forțelor terestre de către IDF pun în pericol capacitatea IDF de a îndeplini standardul pe care și-l stabilește în documentul său de strategie.

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin